

er det langt bedre at hilse SF. Vi har jo været fremme med et forslag om, at vi gerne vil tilgode SE-modtagere, der er forsørgere. Vi vil faktisk gerne omprioritere, så vi netop giver flere ressourcer til de SE-modtagere, der er forsørgere, og som får børn under uddannelsen. Jeg kan kun beklage, at der ikke er opnået politisk enighed om at forbedre indsatsen på det område.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at fru Eva Kjer Hansen hænger fast i rapporterne og definitionerne og alt det der, som tilsyneladende vækker så mange følelser i Venstre og også hos nogle af de ordførere, som vist nu er gået.

Det, jeg er interesseret i, er det; fru Eva Kjer Hansen selv sagde: at der er mennesker, der har det svært. Det, jeg bare er interesseret i at få at vide, er: Hvem er det, Venstre synes har det svært? Vi begynder nu forsigtigt at nærme os. Nu er min korte bemærkning desværre ved at løbe ud, men er det enlige studerende med børn, måske alkoholikere og narkomaner? Er det der, vi er henne?

Kl. 13.45

Jeg tror, at hvis vi skal have en konstruktiv debat, bliver vi nødt til at lægge rapporterne helt til side og så begynde med det, som fru Eva Kjer Hansen selv anerkender, nemlig at der faktisk er nogle mennesker, der har det svært. Lad os tale om dem og om det, vi kan gøre, i stedet for at skælde ud over definitioner, som vi ikke bryder os om.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Jeg tror, at den røde lampe lyste for fru Eva Kjer Hansen, så hun ikke fik svaret på mit spørgsmål. Derfor vil jeg gerne stille det igen: Kan fru Eva Kjer Hansen anerkende og være enig med Socialministeriet i, at de børn, som er ramt af alle tre kategorier af fattigdom, altså kontanthjælpsfattigdom, implicit fattigdom og relativ fattigdom, er dem, hvorom vi kan sige, at de virkelig er de fattige, som vi bør gøre noget mere for? Så har vi noget helt konkret at gå ud fra.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Både til fru Margrethe Vestager og fru Tove Videbæk vil jeg sige, at når vi skal ind på en nærmere definition, er vi jo nødt til at have et ordentligt materiale at gå ud fra. Det mener jeg på

ingen måde vi har med de rapporter, der foreligger, fordi jeg som sagt sætter spørgsmålstegn ved de opgørelsesmetoder, der er valgt.

Det var derfor, jeg i min tale henviste til, at jeg synes, det er nyttigt, at Finansministeriet nu prøver at samle op og få tegnet et billede af, hvordan det egentlig ser ud, så vi har noget konkret at tage udgangspunkt i, når vi skal vurdere indsatsområderne.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken.

Sandy Brinck (S):

Dagens debat er på mange måder en gentagelse eller et opsamlingsheat på adskillige debatter, som oppositionen har haft med regeringen i dens 2-årige liv. Det har også været ganske nemt at forudse det, der allerede er sket, nemlig at vi får en debat, som handler om kampen om virkeligheden.

Tal og statistik er og vil sikkert også i den følgende debat flyve i luften, og statsministeren vil sådan i nærmest dumdristig stil benægte alt, der ikke passer ind i statsministerens billede af sig selv, for er der noget, der ikke må ske, er det, at der kommer krøller på statsministerens velstrøgne billede af sig selv.

Vi vil utvivlsomt også få den tilbagevendende diskussion om, hvorvidt velfærden er i vækst, eller om der reelt sker besparelser. Statsministeren vil stædigt fastholde, hvilket han allerede har gjort, at den kommunale økonomiske stigning på 0,7 pct. er et positivt tal, og at man jo så ikke kan tale om besparelser i velfærden, et billede, som er fuldstændig forvrøvet, og for at undgå mistanke om, at det er mig, der ikke kan regne, vil jeg tillade mig at bruge andres udsagn for at forklare statsministeren, at han og regeringen er på gale veje.

Det Centrale Handicapråd skriver i deres årsberetning:

»Rådets bekymring er især stor, fordi de økonomiske stramninger i amternes og kommunernes økonomi synes at være vedvarende. ... På socialområdet medfører det, at udgiftsstigningen i amterne skal minimeres fra de hidtidige ca. 6-8 pct. på handicapområdet til under 1 pct.«

Regeringen vil ganske simpelt ikke forholde sig til, at befolkningsudviklingen med f.eks. flere ældre stiger langt mere end den økonomiske vækst, og at der dermed bliver et hul. Man skræller så at sige en ekstra kartoffel, men undlader at fortælle, at der kommer ti ekstra til mid-